

Aulis Antamaa

Senioritalossa

Aulis Antamaa

Senioritalossa

© 2026 Aulis Antamaa

Kustantaja: BoD · Books on Demand, Manner-
heimintie 12 B, 00100 Helsinki, bod@bod.fi

Kirjapaino: Libri Plureos GmbH, Friedensallee
273, 22763 Hampuri, Saksa

ISBN: 978-952-89-0355-0

On aamupaskan aika. Ummetuksesta kärsivä Reijo vääntää ja vääntää kärsivällisesti. Tuntuu siltä, että verisuonet kiristyvät päässä. Pitää kai juoda välissä lisää vettä. Vi-Siblinkään ei meinaa riittää, kun on tullut viime päivinä lipsuttua liian monta kertaa Kotipizzan tarjontaan. Istunto jää kesken ovikellon soidessa. Reijo pyyhkii takapuolensa, pesee kädet ja menee avaamaan oven. Käytävällä seisoo Kaisa. Hänen asunnossaan on sähköt poikki. Reijo lähtee naisen perässä katsomaan, mistä kiikastaa. Hän tarkistaa sähkötaulun, mutta sulakkeen vaihtaminen ei auta asiaa. Keittiönpöydällä on iso sotkuinen kasa lehtiä, papereita ja laskuja. Pienen keskustelun jälkeen vaikuttaa siltä, että sähkölasku on jäänyt maksamatta. Paikalle kutsuttu huolto virittää jatkojohdolla rappukäytävästä käsin sähköä, jotta Kaisa pärjää tois-
taiseksi.

Parkinsonintaudin aiheuttamista pakkoliikkeistä kärsivä Anders on hankkinut sähkömo-poauton, jolle ei meinaa löytyä tilaa parkkihal-lista. Mies tiivistää polkupyöräparkissa olevia menopelejä. Tyhjistä renkaista hän arvailee, että jotkut pyöristä ovat entisten asukkaiden hylkäämiä. Hän siirtelee ja tiivistää rivejä raiva-ten tilaa omalle ajokilleen. Yksi pyöristä on lu-kittu telineeseen u-lukolla, mutta ei hätää: toi-melias Anders hakee rautasahan ja irrottaa pyörän telineestä. Reijo kokee yllätyksen tulles-saan laittamaan pyöräänsä kesäkuntoon.

On lauantai-iltapäivä. Koko päivän on satanut, mutta nyt alkaa seljetä. Sinikka on valmistanut lihamurekettä ja avaa parvekkeen oven tuulettaakseen pahimmat käryt pois. Pöytä on katettu kolmelle, sillä Siiri ja Seija ovat tulossa kylään. Sinikka astuu parvekkeelle ja nuuhkii saateen jälkeistä raikasta ilmaa. Samassa hän näkee tutun hahmon hiippailevan muovipussin ja saksien kanssa kohti syreenipensaita. Edellisenä kesänä Erkki oli leikannut talon päädyssä olevasta pionipuskasta kaikki kukat mukaansa. Et viitsisi leikata niitä, kun ne on tarkoitettu kaikkien iloksi! Sinikka huutaa. Sanat eivät tehoa, joten hän lisää: pitääkö tästä soittaa isännöitsijälle? Siinähan soittelet! huoleton Erkki tuhahtaa ja jatkaa puuhaansa.

Sanelma on sauvakävelylenkillä takapihan vil-
liintyneessä puistikossa. Kesäkuun alkuviikot
ovat ihaninta aikaa, kun joka päivä vehreään
maisemaan ilmestyy jotain uutta. Syreenien ja
kalliokielojen kukinta alkaa olla ohi. Juhannus-
ruusu on kohta parhaimmillaan. Päivänkukka-
roilla ei ole ruiskukkia seuranaan, mutta aukon
paikkaa nurmitädykkeiden intensiivinen hehku.
Mustaviinimarjojen raakileet ovat jo aika pit-
källä, ja metsämansikoiden kukinta on run-
saampi kuin vuosiin. Kunpa lokki ei tänä
vuonna pesisi katolla, että pihalla voisi kulkea
varomatta poikasiaan vahtivaa emoa. Terttu-
seljan alta kaksi rusakkoa pinkaisee pakoon Sa-
nelman kulkiessa ohi. Edellisenä kesänä hän oli
nähnyt, kuinka rusakkoemo imetti poikasiaan
keskellä polkua. Ja eräänä toisena päivänä hei-
nikossa oli tuijottanut pihapiiriin eksynyt met-
säkauris. Naapurirapun Monika tulee vastaan.
Hänen kanssaan on hauska vertailla kasvien
suomen- ja ruotsinkielisiä nimiä.

Matias on muuttanut juuri juhannuksen alla. Hellejakso on jatkunut ja yli viikon ja asunnon lämpötila hipoo 30:a astetta. Sekavan oloinen mies harhailee väärässä kerroksessa paljain jaloin pelkät shortsit jalassa. Eero ja Sonja saattavat Matiaksen kotiin, jossa vallitsee muuton jälkeinen kaaos. Mies istuu tuolille ja alkaa lajitella tavaroita ikään kuin puuha ei olisi kesken jäänytkään. Eero hakee keittiöstä lasillisen vettä pujotellen varovasti läpi laatikoiden, irrallisen komeron oven ja lattialle heitettyjen tavaroiden. On selvää, että Matias ei selviä yksin järjestelyistä. Sonja soittaa Matiaksen tyttärelle, joka tuohtuu ja ihmettelee, miksi naapurit puuttuvat hänen isänsä asioihin. Viikon päästä nestehukasta ja uupumuksesta kärsivä mies viedään sairaalaan, ja tyttärenkin on otettava lusikka kauniiseen käteensä.

Aivan tavallisen näköinen talo, jossa asuu aivan tavallisen oloisia ihmisiä. Vai asuuko? Pienoisromaani paljastaa pieniä välähdyksiä senioritalon asukkaiden elämästä.

BoD

